

Kupcem želijo pomagati

Trgovina Istra-Benza na Gosposki 3 je le ena izmed številnih ljubljanskih trgovin z avtomobilskimi deli, pa vendarle se od njih v mnogočem razlikuje. Pridobila si je sloves trgovine, kjer ti vedno postrežejo s prijaznimi besedami in kjer je mogoče kupiti izdelke po cenah, ki so jih drugod že zdavnaj spremenili.

Zaradi tega kupcev v njej nikoli ne manjka. Poleg ljubljancov pa vanjo radi zahajajo tudi vozniki iz primestnih občin. Omenjena trgovina se od drugih tovrstnih trgovin razlikuje tudi po svoji urejenosti, saj je blago opremljeno z ličnimi karticami z osnovnimi podatki o ceni in vrsti izdelka, police pa so vedno dobro zalozene.

Kaj je prodajalec v tej trgovini vodilo k temu, da skušajo v stikih s kupci uveljaviti odnose, ki jih je mogoče srečati le v trgovinah čez mejo, smo skušali izvedeti v pogovoru z enim izmed njih.

Prodajalec Vili Škaper je svojo trgovsko pot začel pred 11 leti

v veleblagovnici Astra za Bežigradom, vendar pa jo je, kot je dejal, zaradi neurejenosti medčloveških odnosov že po dobrem letu zapustil. Od tedaj dalje prodaja v trgovini Istra-Benza in je s svojim delom pa tudi odnosi v kolektivu izredno zadovoljen. Kot je povedal, so z delom, ki ga opravljajo, zadovoljni tudi njegovi sodelavci, še zlasti pa jih veseli, da so skupaj z njimi zadovoljni tudi kupci. Nihče izmed nas se dela ne boji, to pa je tudi poglobilni razlog da ga, čeprav ni vedno lahko, z veseljem in lahkoto opravljamo.

Dogovorili smo se za profesionalen odnos do kupcev, naš cilj pa ni le blago prodati, temveč že-

limo kot trgovci strankam tudi pomagati in jim svetovati. V ta namen smo obesili tudi seznam telefonskih števil vseh ljubljanskih trgovin z avtomobilskimi deli za določene tipe avtomobilov, na katere kupci lahko povrašajo. Če pri nas želenih nadomestnih delov ne dobijo. Pogostokrat pa se tudi sami odpravimo v druge trgovine, da se seznanimo z urejenostjo in založenostjo.

Žal, pri nas še vedno velja, da je trgovcem plača zagotovljena, tako da ti pogostokrat pozabljajo, da pravzaprav svoje delo dobro opravljajo le, če so z njimi zadovoljni tudi kupci, je še ob koncu pogovora dejal Vili Škaper, ki se je zaradi gneče v trgovini moral vrniti za prodajni pult.

Vsekakor misel, nad katero bi se morali zamisliti tudi drugi – pa ne le trgovci.

BRANE JANJČ

PAJEK STRAŠI MED AVTOMOBILISTI

Tudi miličniki se pritožujejo

Po Ljubljani, zlasti pa v naši občini, vse pogosteje straši posebne vrste zmaj, ki mu pravimo pajek. Njegove jeklene čeljusti neusmiljeno segajo po avtomobilih, ki so parkirani na prepovedanih mestih in pa veliko ali pa sploh ne ovirajo prometa. Red je red, pravijo miličniki in velikokrat odpeljejo tudi tiste, ki parkirajo »za minutko, dve«. Sledi preklinjanje, zmerjanje, zabavljanje na račun miličnikov, ki jim to delo prav gotovo ni lahko. Niso oni krivi, da se Ljubljana duši v prometu, da ni ne parkirišč, ne garaž, ampak te pritožbe so besede v veter.

»Mi izpolnjujemo zakone in delamo red, kolikor je to sploh mogoče,« je povedal Zvone Ausec, komandir prometne milice v občini Center, »kajti zahteve, naj bo v starem delu mesta čim več prostora za pešce so glasne, po drugi strani pa bi se ljudje radi pripeljali do vsake trgovine.«

– Hočete reči, da se ne držijo reda?

»Parkirajo vsepovsod, požvižgajo se na predpise. Mene kot policista, seveda ne briga, če ljudje nimajo denarja. Če bi se tega resnično zavedali, potem ne bi parkirali tam, kjer je prepovedano in vedo, da imamo pajka za odvoz napačno parkiranih avtomobilov. Odvoz pa je drag; cena pa je stvar mestnega izvršnega sveta, ki jo potrjuje.«

– Ampak ljudje se pritožujejo, da jim odpeljeje vozilo, četudi v resnici niso ogrozili prometa?

»Oviranje si ljudje predstavljajo le v primeru, ko povsem zaprejo pločnik. Predpis pa določa, da mora biti med avtomobilom in zidom oziroma ograjo 1,6 metra prostora. Širokih pločnikov v Ljubljani pa je malo. Poglejte samo Miklošičevo ali Nazorjevo, saj se ljudje zgrinjajo v kolonah z avtobusne in z železniške postaje.«

Miličniki se seveda držijo predpisov, a ne vselej. Po besedah komandirja, bi morali odpeljati dvakrat več vozil dnevno in nekatere ulice naravnost izprazniti, če bi upoštevali vse predpisane. Decembra so pajki zgrabili 1359 avtomobilov. Od teh je 51 lastnikov imelo tolikšno srečo, da so prite-

kli zadnji trenutek in plačali le polovično ceno 65.000 dinarjev, ostali pa so morali z dvakrat več denarja v Sostro.«

– Ljudje so besni in najbrž tudi miličnikom ni lahko...

»Pravkar so se pri meni zglasili trije in prosili za premostitev. Ne prenesejo več zalitev in zabavljanja na njihov račun. Vedno so »tagrdi«, četudi so morda malo prej storili kako drugo, bolj dopadljivo dejanje, s katerim so morda komu rešili premoženje ali celo življenje.«

Ko je pajek na delu, se običajno zraven zberejo še »firbci« in na ulici se odvijajo prave drame ali

Požrešni pajek

Predani je pajek odpeljal 6992 avtomobila, lani pa kar 10.598. Na postaji milice so opozorili, da to ni znak večje represije, ampak je pajkov več. Od vseh odpeljanih avtomobilov jih je bilo 507 z registracijami iz drugih republik Jugoslavije, 30 jih je bilo začasno registriranih, tujih pa 92. Ob tej številki so miličniki pripomnili, da zaradi gesla »turizem smo ljudje« niso kaznovali vseh voznikov, ki so napačno parkirali, ampak samo tiste, ki so se zares prekršili.

komedije, če hočete; kratko pa odnašajo miličniki, ki pri tem niso prav nič krivi za pomanjkanje parkirišč, za nezadovoljstva zaradi inflacije, za slab sistem, za na-

pačne politične ukrepe, za razna sojenja, procese. Vse to morajo poslušati tudi prometni miličniki. Zrtve krize.

»No, po drugi strani pa doživljamo tudi pohvale, seveda redkejše,« je nadaljeval komandir Zvone Ausec, »ko nas kličejo podjetja krajevne skupnosti in posamezniki, kako je prav, da delamo red na njihovem območju.«

– Ampak ljudje tudi govorijo, kako pajki polnijo sicer siromašno mestno blagajno...

»Vem, da gre del denarja za nakup novih pajkov (zdaj so štirje, v kratkem jih bo pet), kam gre preostali denar, ni naša stvar.«

– Očitajo vam tudi nehumanost...

»Mi delamo red, se pravi tisto, za kar smo zadolženi. Nismo krivi, če je pajek tako drag, a pada le po nas. Naši miličniki sicer upoštevajo, da je v Ljubljani premalo parkirišč in velikokrat ne odpeljejo vseh avtomobilov, čeprav bi jih po predpisih lahko. Po drugi strani pa nam očitajo prav to. Avtomobilisti nas preklinjajo, ker jih podimo, pešči pa spet bentijo na nas, čleš, da premalo preganjamo avtomobiliste. No, pri tem bi rad še dodal, kako smo prav zaradi očitkov nehumanosti, decembra, ko je bil čas sprejema dedka Mrza samo premaknili 273 avtomobilov, da se je sprevod lahko odvijal, ne da bi to zaračunali avtomobilistom.«

Ni kaj, pajek je postal zoprni zmaj, zaradi katerega marsikoga hudo zabolijo glava. Vendar pa bi morala boleti glava tudi mestne očete, ki nič ne storijo, da bi Ljubljana dobila več parkirišč. Naj se samo spomnijo, koliko so nekoč obljubljali, na primer koliko bo prostora pod Metalko...

Seveda pa pajek ni nič posebnega v Ljubljani. Tudi druga evropska mesta jih imajo in jih tudi pridno uporabljajo. V Trstu jih odvažajo kar 30 kilometrov daleč in je napačno parkiranje zares drago. Peš, pravijo, da je še najbolj zanesljiv promet po mestu.

ALBINA ADAMIČ

Anica Šolinc

Steherno človeško življenje je nenadomestljivo in težko se je sprijazniti z resnico, da je za vedno odšla naša Anica Šolinc, tovarišica, predana aktivistka, mati svojim najbližjim, pa tudi vsem mlajšim, ki so z njo vrsto let najtesneje sodelovali. Zнала je pritegovati ljudi z odkritostjo in poštenostjo, s tankim poslušanjem za človeške občutljivosti in drobne, a za posameznike velike probleme. V tej sposobnosti je bilo veliko bogatih izkušenj iz njene lastne trde mladosti, ko ji nobena stvar ni bila podarjena. Zato je bila Anica vselej realist, trdno na tleh: nikdar ni budila praznih upov – boljša prva zamera kot zadnja. Bila je velik, svetel človek, vedno nasmejana in sočutna. Vse svoje skromno življenje je poklonila svojim najbližjim.

Življensko pot je začela pred 78 leti v Celju. Družini vojna vihra ni prizanesla, zato je bila kot mnogo zavednih in svobodomiselnih Slovencev izgnana v Srbijo. V Beogradu in Zrenjaninu, kjer je našla podporo bratskih srbskih družin, je nadaljevala svojo pot aktivistke OF, ki jo je začela že v Celju.

Po vojni se je ustavila v Ljubljani, kjer je bila vsa njena pot povezana s predhodnico današnje socialistične zveze, to je OF, še posebej pa z organizacijo AFŽ, pa tudi

z ZZB NOV. Vso svojo energijo in toplino matere je delila 30 let z organizacijo RK in bila med pobudniki ustanovitve društev prijateljev mladine.

Sebe je vedno – kar se nam odpira kot dejstvo šele danes – izločala iz takoimenovanih »paradnih« funkcij; angažirana je bila le pri delovnih nalogah. Dolga leta je bila tajnik OO RK v KS Trg osvoboditve, ter članica v številnih organih predsedstva OK SZDL Ljubljana Center in skupščine občine Ljubljana Center.

Za svoje izjemne napore pri graditvi humanih medčloveških odnosov, za skrb za bolne in ostarele, za dolgoletno delo od osvoboditve dalje na področju socialnega skrbstva in vsestransko družbeno dejavnost so ji podelili kipec Puntarjev, nagrado občine Ljubljana Center, medaljo zaslug za narod, srebrno in bronasto priznanje OF, priznanja in medaljo RK Jugoslavije in vsa najvišja priznanja ZPM Slovenije.

Takšno Anico, našo veliko mentorico in prijateljico bomo vedno vsi pogrešali, takšna Anica je nenadomestljiva izguba za našo socialistično zvezo in za vse nas.

JANKO REDNAK

NAMA odprla trgovino s pohištvom

Delovna organizacija NAMA ima razmeroma veliko mrežo veleblagovnic v vsej Sloveniji. Tej mreži se je 1. februarja pridružila nova specializirana trgovina, v kateri bodo prodajali pohištvo in drugo blago za opremo doma in družine.

Trgovino so odprli za Bežigradom na Slovenčevi ulici št. 24. Na dva tisoč kvadratnih metrih prodajne površine bodo poleg vrhunskih izdelkov najboljših proizvajalcev pohištva namenili del prostorov tudi prodaji cenejših delov pohištva in izdelkom bele tehnike. Po ugodnih cenah bodo prodajali dekorativno blago, posteljno perilo in brisače. Kupcem bo na voljo brezplačen nasvet arhitekta, ki jih bo po želji obiskal tudi na domu.

S prodajnim salonom na Slovenčevi ulici bo NAMA začela postopoma opuščati prodajo pohištva v trgovini na Tromostovju. Prodajne prostore tega salona bodo preuredili in prilagodili ponudbo potrebam mesta Ljubljane in oživitvi mestnega središča predvsem z visoko kakovostno ponudbo blaga, namenjenega predvsem zahtevnejšim kupcem.

Salon pohištva na Slovenčevi 24 bo odprt od 9. do 19. ure. V neposredni bližini je postajališče avtobusne proge številka 14, tik ob njem pa je tudi urejen parkirni prostor.

SANOLABOR

DELOVNA ORGANIZACIJA ZA PROMET Z MEDICINSKIMI APARATI, INSTRUMENTI, OPREMO ZA BOLNICE, LABORATORIJE IN LEKARNE

CIGALETOVA 9, 61000 LJUBLJANA, POŠTNI PREDAL 69/11
TELEFON (061) 317 355 TELEX 31668 YU SANLAB

No MB/zj DNE 27.1.1989

Nova prodajalna v središču mesta

Odperta je nova specializirana prodajalna, ki ste jo dosedaj zastajali iskali v Ljubljani ali drugih slovenskih krajih. Ne verjamete? Obiščite nas na Cigaletovi 9 (poleg sodišča) in prepričali se boste, da imamo res pestro izbiro

- proizvodov za nego bolnikov,
- ortopedskih pripomočkov,
- aparatov in instrumentov za ordinacije,
- laboratorijskega pribora in kemikalij,
- zobozdravstvenih proizvodov ter
- delovnih oblačil in obutve.

V sodelovanju z Zlatarno iz Celja pa vam nudimo tudi zamejnovo lomljenega in poškodovanega zlata za zobno zlato.

Razpis

Komisija za priznanja občine Ljubljana Center v sodelovanju z Društvom oblikovalcev Slovenije

RAZPISUJE

JAVNI OŽJI NATEČAJ ZA IZDELAVO LIKOVNE PODOBE PRIZNANJ OBČINE LJUBLJANA CENTER (NAZIV ČASTNEGA OBČANA IN PLAKETA OBČINE)

Predmet natečaja je oblikovanje likovnega simbola občine Ljubljana Center, ki bo imel funkcijo identifikacije z občino.

Rešitev naj bo estetska in tehnološko racionalna.

Obseg natečajne naloge:

1. Plaketa:

- za častnega občana
- za občinsko priznanje

Izvedba v pozitivu, negativu in barvni varianti.

2. Izpeljave:

- listina častnega občana
- listina plakete občine

3. Napis v odnosu do plakete in listine (izbor črk)

Formati listov so A3, kaširani morajo biti na trdo podlago. Priložiti je potrebno obrazložitev projekta.

Nagrada:

5.000.000 din

Fond za odškodnino znaša največ do 5.000.000 din.

Nagrade in odškodnine so v brutto zneskih. Razpisovalec natečaja je lastnik materialnih avtorskih pravic za rešitev pod točkami 1., 2. in 3.

Avtorji oddajo projekte pod šifro do 5. aprila 1989 do 14. ure na naslov: Skupščina občine Ljubljana Center, Komisija za priznanja občine, 61000 Ljubljana, Adamič Lundo-rovo nabrežje 2.

ocenjevalna komisija:

– Tomo MARTELANC, dipl. inoivar (za SOB Ljubljana Center)

– Zdravko PAPIČ, akademski slikar (za DOS)

– Sergej PAVLIN, prof. arhitekt (za SOB Ljubljana Center)

– Janez SUHADOLC, prof. arhitekt (za DOS)

– Levin ŠEBEK, prof. psihologije (za SOB Ljubljana Center).

Natečajni projekti bodo javno razstavjeni v avli predsedstva skupščine občine Ljubljana Center mesec dni po končanem natečaju.

Dodatna pojasnila in informacije interesenti dobijo v Službi za kadrovska vprašanja občine Ljubljana Center, Adamič Lundo-rovo nabrežje 2, po telefonu 317-056.

KOMISIJA ZA PRIZNANJA OBČINE LJUBLJANA CENTER